

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY

Poslanecká sněmovna

2014

VII. volební období

Pozměňovací návrh poslance Jaroslava Foldyny

k vládnímu návrhu zákona

kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

/sněmovní tisk 99/0, část č. 1/4/

I. Změna Části druhé, bodu 4

V Části druhé, bod 4 se v části pod písm. b) ve větě první za slovy „výrobce elektřiny“ vkládá čárka a text „a výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů provozující výrobu s celkovým instalovaným výkonem přesahujícím 30 kW na kterou se vztahuje podpora podle §4 tohoto zákona“.

Příslušná část vládního návrhu s vyznačenou změnou pak zní:

„b) výrobce elektřiny **a výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů provozující výrobu s celkovým instalovaným výkonem přesahujícím 30 kW na kterou se vztahuje podpora podle §4 tohoto zákona**, provozovateli přenosové soustavy nebo provozovateli distribuční soustavy, k níž je výroba elektřiny přímo připojena, za množství elektřiny spotřebované výrobcem elektřiny nebo jiným účastníkem trhu s elektřinou bez použití přenosové soustavy nebo distribuční soustavy,“

II. Změna Části třetí, čl. IV

V Části třetí, čl. IV se za slova „dnem jeho vyhlášení“ tečka nahrazuje čárkou a vkládá se text „s výjimkou ustanovení čl. III bodu 4 písm. b), které nabývá účinnosti prvního dne kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.“

Příslušná část vládního návrhu s vyznačenou změnou pak zní:

„Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení čl. III bodu 4 písm. b), které nabývá účinnosti prvního dne kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.“

III. Odůvodnění

K bodu I. pozměňovacího návrhu – vložení podmínky pobírání podpory pro vznik povinnosti výrobce platit úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny

Dosud účinné znění zákona o podporovaných zdrojích energie v ust. § 28 odst. 4 písm. b) předpokládá, že cenu na úhradu nákladů spojených s podporou elektřiny (známá též jako „příspěvek na OZE“) hradí „výrobce provozující výrobu elektřiny za množství elektřiny jím spotřebované včetně množství elektřiny spotřebované jiným účastníkem trhu s elektřinou bez použití přenosové nebo distribuční soustavy“, přičemž za výrobce je podle § 2 písm. q) zákona o podporovaných zdrojích energie považován zejména výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (dále jen „OZE“).

Toto znění ust. § 28 odst. 4 písm. b) tak **vede k absurdní aplikační praxi, kdy jsou výrobci elektřiny z OZE sami zatíženi příspěvkem na OZE**, jehož primárním účelem je zajistit finanční prostředky na podporu OZE, tedy opět pro samotné výrobce elektřiny z OZE. Obzvláště absurdní je situace v případě výrobců elektřiny provozujících výrobní v ostrovním režimu (tzv. ostrovní systémy), které jsou založeny na principu výroby elektřiny pro vlastní spotřebu, aniž by příslušná výrobní byla připojena do distribuční soustavy a dodávala vyrobenou elektřinu. Tyto výrobní provozované v ostrovním režimu tak ze své povahy spotřebují v zásadě veškerou elektřinu jimi vyrobenou, z tohoto důvodu pak také za veškerou tuto vyrobenou (a spotřebovanou) elektřinu jsou povinny platit příspěvek na OZE. Tímto je prakticky značně znevýhodněn provoz výroben v ostrovním režimu.

Stávající znění zákona řeší pouze situaci výroben provozovaných v ostrovním režimu. Nijak však **neřeší situaci ostatních výroben elektřiny z OZE, které budou i nadále povinny platit příspěvek na OZE**. Tento stav je problematický především ve vztahu k výrobnám, které jsou provozovány bez podpory a jsou fakticky nuceny navzdory skutečnosti, že jde také o výrobní elektřiny z OZE, hradit náklady na podporu jiných výroben elektřiny z OZE pouze dříve uvedených do provozu. Je rovněž problematický k malým domácím výrobnám elektřiny ze slunečního záření umístěvaným na střechách budov.

Vzhledem ke skutečnosti, že od 1. 1. 2014 byla zákonem o podporovaných zdrojích energie ukončena podpora většiny nově budovaných OZE, nabývá povinnost nepodporovaných výroben elektřiny z OZE hradit příspěvek na OZE zásadním způsobem na významu. Perspektivně nejenže výroba elektřiny z OZE tímto podporována není, ale fakticky je současně znevýhodněna na úkor výroben, kterým již právo na podporu vzniklo. Výroba elektřiny z OZE tak paradoxně je oproti zcela neregulovanému stavu perspektivně spíše znevýhodněna nežli naopak.

Výše uvedený přístup ve vládním návrhu je jednak zjevně **nesystematický**, když výše uvedenou situaci řeší pouze ve vztahu k výrobnám provozovaným v ostrovním režimu, ale také **potenciálně zakládající nerovnost** jednotlivých skupin výrobců elektřiny z OZE – mimo zvláštního režimu výroben provozovaných v ostrovním režimu především skupiny pobírající podporu a skupiny nepobírající podporu, ale na druhou skupinu přispívající. Současně je navrhované řešení **potenciálně v rozporu s unijními závazky ČR** podporovat využívání OZE. V tomto směru by jejich využívání nemělo být přinejmenším znevýhodňováno vůči dřívějšímu neregulovanému stavu před přijetím předmětných závazků ze strany ČR.

Z výše uvedených důvodů se navrhuje sjednotit pozici všech výrobců elektřiny z OZE, kteří nepobírají podporu a platbu příspěvku na OZE ponechat pouze u výrobců, kteří podporu pobírají a kterým je platba příspěvku dostatečně kompenzována pobíráním podpory s výjimkou malých domácích instalací s výkonem do 30 kW. Za tímto účelem se navrhuje vložit do v Části druhé, bod 4 vládního návrhu **podmínku pobírání podpory podle § 4 zákona o podporovaných zdrojích energie pro vznik povinnosti výrobce platit příspěvek na OZE a výjimku pro instalace s výkonem do 30 kW**, čímž vznikne tato povinnost pouze výrobnám nad uvedený výkon pobírajícím podporu.

Co do dopadů navržené změny lze konstatovat, že vlastní spotřeba výroben elektřiny z OZE, za kterou je tento příspěvek placen, je s ohledem na objem spotřebované elektřiny na tuzemském trhu s elektřinou zanedbatelný. Nelze tak očekávat, že osvobozením od placení příspěvku na OZE může dojít k negativnímu dopadu do finanční stability operátora trhu. Navržená změna tak bude pozitivně působit na výrobce elektřiny z OZE nepobírající podporu a malé domácí výrobní, aniž by současně došlo k negativním dopadům na trh s elektřinou.

Dále pak bychom chtěli vyvrátit možnou argumentaci distribučních společností, které poplatek zdůvodňují jako kompenzaci rezervy a dodávky elektrické energie k odběrnému místu. Rádi bychom upozornili, že toto je již řešeno v měsíční platbě za jističe a ve výsledku se jedná pouze o jaké si poměrné snížení spotřeby v daném odběrném místě, které bylo řešeno již ve schvalovacím procesu výstavby malých FVE (6 měsíců před připojením zdroje). Jinými slovy distribuční společnosti s tímto poměrným snížením odběrů počítají.

Dále je nutné poznamenat, že přebytky malých výroben OZE, které jsou vykupovány za minimální cenu cca 40 ha jsou dále v distribuční síti přeprodávány dalším spotřebitelům s minimálními ztrátami v síti za tržní cenu (4,90 CZK bez DPH tarif D2).

K bodu II. pozměňovacího návrhu – posun účinnosti zániku povinnosti výrobce nepobírajícího podporu podle zákona o podporovaných zdrojích energie k úhradě příspěvku na OZE k počátku následujícího kalendářního měsíce

Současná úprava pro předávání údajů pro vyúčtování plateb na energetickém trhu (včetně pro účely placení příspěvku na OZE) předpokládá měsíční období pro hlášení údajů o výrobě a spotřebě elektřiny operátorovi trhu, který následně provádí měsíční zúčtování plateb (především § 27 vyhlášky č. 541/2005 Sb., o Pravidlech trhu s elektřinou, zásadách tvorby cen za činnosti operátora trhu s elektřinou a provedení některých dalších ustanovení energetického zákona).

Dojde-li ke vstupu v účinnost osvobození od placení příspěvku na OZE pro výrobní elektřiny z OZE, které nepobírají podporu, podle bodu I. tohoto pozměňovacího návrhu v průběhu kalendářního měsíce, hrozí aplikační potíže co do stanovení správné výše příspěvku pro tento měsíc a možné dvojí hlášení údajů operátorovi trhu pro konec měsíce a okamžik vstupu osvobození v účinnost.

Z tohoto důvodu se navrhuje respektovat měsíční období pro předávání údajů pro vyúčtování plateb na energetickém trhu a počátek osvobození stanovit posunem jeho účinnosti na počátek nejbližšího kalendářního měsíce následující po měsíci, ve kterém dojde k vyhlášení zákona.

Jaroslav Foldyna, v. r .

V Praze dne 19. března 2014